



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeného JUDr. Patrikem Novosadem, advokátem se sídlem Valašské Meziříčí, Králova 1283, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3.3.2017 č.j. MSK 140002/2016, sp. zn. DSH/30473/2016/Mac, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3.3.2017 č.j. MSK 140002/2016, sp. zn. DSH/30473/2016/Mac žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku - Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. MMFM 123841/2016, sp. zn. MMFM_S 13191/2016/ODaSH/Neu ze dne 19.9.2016, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), podle ust. § 83 odst. 1 písm. k) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), kterých se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 19.8.2016 v době kolem 10:05 hod. řídil a provozoval na pozemní komunikaci č. 4774 v obci Nošovice poblíž domu č. 105 ve směru na Vyšší Lhoty vozidlo Alfa Romeo X (s umístěnou převozní RZ X), na němž nebyla umístěna tabulka s registrační značkou, která byla vozidlu přidělena (X), čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona o podmínkách provozu vozidel. Za tyto přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 6 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že z výroků rozhodnutí není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při jejich rozhodování řídily. Podle žalobce ve správním řízení nebylo správním orgánem žádným způsobem prokázáno, že došlo ke spáchání přestupku. Žalobce se odvolával na ustanovení § 21 odst. 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb. Omezení použití tabulek zvláštní registrační značky pro jednorázové použití s omezenou platností je vztaženo na jízdu od prodejce do místa registrace s časovým limitem 10 dnů. Žalobce uvedl, že „*přímý zákaz použití na vozidlo dočasně vyřazené z registru silničních vozidel není stanoveno*“. Žalobce konstatoval, že nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku, neboť zákon nezakazuje použití zvláštní registrační značky pro jednorázové použití s omezenou platností na vozidlo dočasně vyřazené z registru silničních vozidel. Dále žalobce ve své žalobě uvedl, že spáchání přestupku nebylo dostatečně prokázáno, neboť žalovaný a také správní orgán I. stupně vycházel pouze z úředních záznamů od Policie ČR a svých úředních záznamů. Žalobce je toho názoru, že úřední záznam sám o sobě nemůže být důkazem k uznání viny za přestupek či k prokázání místa spáchání přestupku. K tomuto měl být proveden výslech zasahujících policistů při jednání u Magistrátu města Frýdku - Místku. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008-115 a ze dne 22.5.2013, č.j. 6 As 22/2013-27. Jako další žalobní námitku žalobce uvedl, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s prokázáním materiálního znaku přestupku. Správní orgán se materiálním znakem přestupku nezabýval, tzn. nekonkretizoval, jakým způsobem mělo údajné přestupkové jednání porušit nebo ohrozit zájem společnosti, respektive v jakém smyslu mělo být pro společnost škodlivé. Závěrem své žaloby žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami, které byly uvedeny v odvolání a to jak ve vztahu ke skutkovému stavu tak i k námitkám procesního charakteru.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 7.6.2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3.3.2017 č.j. MSK 140002/2016, sp. zn. DSH/30473/2016/Mac, připojeného správního spisu Magistrátu města Frýdku - Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. MMFM_S 13191/2016/ODaSH/Neu, připojeného správního spisu žalovaného sp. zn. DSH/30473/2016/Mac a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení

o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojených správních spisů vzal v daném případě krajský soud za prokázané následující skutečnosti, které mají vztah k jednotlivým žalobním bodům uváděných v žalobě žalobce:

- z oznámení přestupku ze dne 19.8.2016 č.j. KRPT-190300-2/PŘ-2016-070213 a z oznámení přestupku sepsaném na místě ze dne 19.8.2016, že dne 19.8.2016 v 10:05 hod. žalobce řídil osobní motorové vozidlo tov. značky Alfa Romeo 159, X, bez registračních značek po pozemní komunikaci č. 4774 v obci Nošovice, směr Vyšní Lhoty. Na osobním vozidle byla umístěna převozní značka X. Lustrací VIN kódu shora uvedeného vozidla bylo zjištěno, že vozidlo je trvale vyřazeno z provozu. Záznam obsahuje podpis žalobce, ale neobsahuje jeho vyjádření;
- z úředního záznamu ze dne 19.8.2016, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno a že je podepsán pprap. P.H.;
- z fotografické dokumentace ze dne 19.8.2016, ze které vyplývá, že na výše uvedeném vozidle nebyla umístěna přední a zadní standardní registrační značka. Z dalších fotografií je seznatelné, že za zadním sklem předmětného vozidla byla umístěna zvláštní registrační značka X;
- z výpisu z registru vozidel, karty vozidla X, že žalobce je vlastníkem osobního vozidla Alfa Romeo, X, a tomuto vozidlu byla přidělena registrační značka X. Na základě žádosti žalobce bylo vozidlo vyřazeno z provozu a registrační značka byla předána dne 13.4.2016 do depozitu;
- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 29.8.2016, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 19.9.2016 v 8:00 hod. K tomuto přípisu je připojena doručenka s vlastnoručním podpisem žalobce ze dne 1.9.2016, kterou si osobně převzal;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 19.9.2016, že se k tomuto jednání dostavil žalobce osobně. Žalobce při tomto ústním jednání uvedl, že *„to auto bylo na prodej v autosalonu u pana D., značky byly v depozitu. Přišli kupci, že by si ho vzali, ale muselo se to převézt, tak se to převezlo na zelenou značku.“* Dále žalobce uvedl, že nenavrhuje další důkazy;
- dne 19.9.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu je blanketní odvolání žalobce ze dne 3.10.2016 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 4.10.2016, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění jeho blanketního odvolání, plná moc ze dne 18.10.2016, kterou žalobce zmocnil JUDr. Ing. Tomáše Helíka a dále doplnění odvolání ze dne 18.10.2016. O tomto

odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 3.3.2017.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že z výroků rozhodnutí není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při jejich rozhodování řídily. Podle § 77 zákona o přestupcích musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, obsahovat též (tedy vedle obecných náležitostí výroku podle [správního řádu](#)) popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce. Správní orgán I. stupně popsal přestupek žalobce, uvedl den, čas a místo, kde se přestupku žalobce dopustil, formu zavinění, druh i výměru sankce včetně právních ustanovení, které žalobce porušil. Výrok rozhodnutí žalovaného je zcela srozumitelný a přezkoumatelný a obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti, neboť na výrok rozhodnutí není kladen požadavek, aby v něm byly obsaženy podklady, kterými se správní orgány při jejich rozhodování řídily. Podklady pro vydání rozhodnutí, kterými se správní orgány řídily při jejich rozhodování, jsou uváděny v odůvodnění rozhodnutí (ust. § 68 odst. 3 správní řádu). Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí i z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19.9.2016 je zřejmé, že kterých podkladů správní orgány vycházely, stejně tak i jejich skutkové závěry mají oporu v jednotlivých podkladech, které jsou součástí výše uvedeného správního spisu;
- žalobce namítal, že ve správním řízení nebylo správním orgánem žádným způsobem prokázáno, že došlo ke spáchání přestupku. Žalobce se odvolával na ustanovení § 21 odst. 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb. a k tomu uváděl, že omezení použití tabulek zvláštní registrační značky pro jednorázové použití s omezenou platností je vztaženo na jízdu od prodejce do místa registrace s časovým limitem 10 dnů. Podle žalobce nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku, neboť zákon nezakazuje použití zvláštní registrační značky pro jednorázové použití s omezenou platností na vozidlo dočasně vyřazené z registru silničních vozidel. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že vyhláška č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel byla s účinností ode dne 1.1.2015 nahrazena vyhláškou č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, což konstatoval i žalovaný ve svém rozhodnutí, takže odkaz žalobce na vyhlášku č. 243/2001 Sb. je zcela irelevantní. Vozidlo žalobce bylo na jeho vlastní žádost vyřazeno z provozu a v této souvislosti žalobce odevzdal dne 13.4.2016 na příslušný úřad standardní registrační značku X, která byla vozidlu přidělena (tzv. do depozitu), což také potvrdil sám žalobce, když u ústního jednání dne 19.9.2016 sdělil správnímu orgánu I. stupně, že „*značky byly v depozitu*“. Podle ust. § 23 písm. c) bod 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb. je zvláštní registrační značka určena pro jízdu z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla a právě tuto registrační značku měl žalobce umístěnou na svém automobilu. Podle ust. § 38b odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel silniční vozidlo, jehož technická způsobilost

byla schválena a které není zapsáno v registru silničních vozidel, lze na pozemních komunikacích provozovat pouze za účelem jízdy z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla. Jak už uváděl žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, vozidlo žalobce nebylo vyřazeno z registru silničních vozidel (vozidlo je stále zapsáno v registru silničních vozidel), ale bylo na jeho žádost vyřazeno z provozu. Žalobce, jakožto provozovatel a vlastník předmětného vozidla, použil za účelem převozu vozidla zvláštní registrační značku určenou výhradně pro jízdu z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla, přestože neřídil automobil za účelem dojetí z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla, neboť jeho vozidlo už bylo registrováno a byla mu přidělena registrační značka X. K vozidlu, které je vyřazeno z provozu, nelze libovolně používat další tabulky registračních značek. Krajský soud proto uzavírá, že se žalobce skutečně dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o silničním provozu, podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značka) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena a podle ust. § 83 odst. 1 písm. k) zákona o podmínkách provozu vozidel, dle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. c) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, neboť řídil a provozoval vozidlo, na němž nebyla umístěna tabulka s registrační značkou, která byla vozidlu přidělena;

- dále žalobce ve své žalobě namítal, že spáchání přestupku nebylo dostatečně prokázáno, neboť žalovaný a také správní orgán I. stupně vycházel pouze z úředních záznamů od Policie ČR a svých úředních záznamů. Žalobce je toho názoru, že úřední záznam sám o sobě nemůže být důkazem k uznání viny za přestupek či k prokázání místa spáchání přestupku. K tomuto měl být proveden výslech zasahujících policistů při jednání u Magistrátu města Frýdku-Místku. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008-115 a ze dne 22.5.2013, č.j. 6 As 22/2013-27. Krajský soud k této žalobní námitce poznamenává, že správní orgány vycházely nejen z úředního záznamu, o tom že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání zodpovědný, ale vycházely i z výpisu registru vozidel, z výpisu ČKP, z evidenční karty řidiče, z protokolu o ústním jednání ze dne 19.9.2016, z fotografické dokumentace ze dne 19.8.2016 (na které je zachyceno žalobcovo vozidlo pouze se zvláštní registrační značkou). Proto je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008-115 na projednávaný případ nepřiléhavý, neboť podkladem pro vydání rozhodnutí správních orgánů nebyl pouze obsah úředního záznamu, jenž je jen jakousi předběžnou informací o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. Není pochyb o tom, že žalobce osobní automobil řídil, neboť byl dle občanského průkazu a řidičského průkazu ztotožněn a oznámení přestupku vlastnoručně podepsal, navíc žalobce nikdy nenamítal, že by vozidlo v inkriminovanou dobu neřídil. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že výslech policistů byl nadbytečný, neboť shromážděné

důkazy správním orgánem I. stupně dohromady utvářely jasnou představu o skutkovém ději a bez důvodné pochybnosti z nich vyplýval přesvědčivý závěr o tom, že se přestupek stal a že se jej dopustil žalobce. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.5.2013, č.j. 6 As 22/2013-27 není relevantní, neboť v něm byl řešen přestupek nepřipoutání se bezpečnostním pásem, tedy přestupek pozorovatelný pouhým okem jako např. nedání znamení o změně směru jízdy, držení hovorového zařízení řidičem při jízdě v automobilu, což jsou obtížně zachytitelná jednání, u nichž je třeba klást vyšší nároky na přesvědčivost důkazů, ale v této věci byla policisty pořízena fotografická dokumentace, ze které je zcela zřetelné, že na vozidle žalobce nebyla umístěna přední a zadní standardní registrační značka, ale za zadním sklem vozidla byla umístěna zvláštní registrační značka X, přičemž toto žalobce v průběhu celého řízení o přestupku nepopíral;

- dále žalobce namítal, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s prokázáním materiálního znaku přestupku. Správní orgán se materiálním znakem přestupku nezabýval, tzn. nekonkretizoval, jakým způsobem mělo údajné přestupkové jednání porušit nebo ohrozit zájem společnosti, respektive v jakém smyslu mělo být pro společnost škodlivé. Co se týče posouzení naplnění materiálního znaku přestupku, je zřejmé, že v drtivé většině případů při naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku bude naplněna i stránka materiální, tedy porušení nebo ohrožení určitého zájmu společnosti. Jen ve výjimečných případech s ohledem na specifické a významné okolnosti věci je možné, že k naplnění materiální stránky nedojde, krajský soud však neshledal, že by v projednávané věci šlo o nějaké specifické a významné okolnosti, které by měly za následek nenaplnění materiálního znaku přestupku. Navíc není pravdou, že by se správní orgány materiálním znakem přestupku nezabývaly. Správní orgán I. stupně se materiálním znakem v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval a žalovaný ve svém rozhodnutí na toto odůvodnění odkázal. Krajský soud je jednoznačně také toho názoru, že byl naplněn materiální znak přestupku, jelikož vozidlo žalobce bylo vyřazeno z provozu a vozidlu přidělaná registrační značka byla odevzdána příslušnému úřadu, přesto žalobce vozidlo řídil po pozemní komunikaci s umístěnou zvláštní registrační značkou, což uvádělo ostatní účastníky provozu i příslušníky policie v omyl a dále tím byla značně ztížena identifikace vozidla. Tento skutek tedy vykazoval znaky jednání způsobilého ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu;
- závěrem své žaloby žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami, které byly uvedeny v odvolání a to jak ve vztahu ke skutkovému stavu tak i k námitkám procesního charakteru. Krajský soud k této žalobní námitce podotýká, že je zcela nekonkrétní a pouze obecná. Žalobce ve své žalobě blíže neuvedl, se kterými námitkami uvedenými v odvolání se žalovaný nevypořádal. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný vypořádal a reagoval na všechny odvolací námitky žalobce. Jestliže je rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně a dostatečně odůvodněno a nedošel-li žalovaný k jiným závěrům, je přípustné, aby si žalovaný správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil a odkázal na ně, než aby jen jinými slovy opakoval totéž.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 1. září 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce